

Udtalelser af storpolitisk Natur, som, skønt de ikke var ganske nye og overraskende, dog giver mig Anledning til at gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem udtalte blandt andet, at hans Parti, Højre, vilde gøre al den Modstand mod Grundlovsforslaget, de i det hele taget kunde. Af Referatet i Rigsdagstidende ser det nu nærmest ud til, at de vil gøre Modstand mod Socialdemokraternes Forhaabninger, men af den Forbindelse, hvori Udtalelsen blev fremsat, maa man vel være berettiget til at gaa ud fra, at Meningen var, at man vilde gøre Modstand mod et Grundlovsforslag, der var saa frisindet og demokratisk som det, der blev forelagt i Fjor af den daværende Venstregering, og som i Aar er forelagt uforandret af den nuværende Regering. Det ærede Medlem for Københavns Iste Valgkreds siger endvidere med Henblik paa den store Tilslutning, som Grundlovsforslaget har faaet, at han misunder ikke de to Partier, altsaa det radikale Venstre og det almindelige Venstre, den Tilslutning, som Forslaget har faaet fra Socialdemokraternes Side. Denne Udtalelse falder noget i Traad med, hvad vi i Fjor hørte baade i Højrepressen og ogsaa fra Højres Talere saavel her i Tinget som navnlig udenfor, da det blev antydet, at den overordentlig store Tilslutning, som Grundlovsforslaget havde faaet fra det radikale Venstres og Socialdemokratiets Side, var af en saadan Art, at det var lige ved at være noget generende for den daværende Regering og Venstrepartiet, hvortil den støttede sig. Det vidner om, at Højre ikke er ganske paa Højde med Situationen, og at Højre ikke alene er et udemokratisk Parti, hvad der for saa vidt ikke er noget at sige til, det har de Herrer Lov at være, men i Virkeligheden er et Parti, der i sin hele politiske Opfattelse og navnlig paa dette Omraade er ganske paa tværs af almindelig sund Fornuft og Logik. Naar en Regering forelægger et Lovforslag, er der to Forudsætninger, der altid maa betragtes som selvfølgeligt værende til Stede. Den første Forudsætning er den, at Regeringen har affattet Forslaget i den allernøjeste Overensstemmelse med, hvad den selv ønsker og anser for det bedste, og den anden er den, at Regeringen ønsker den størst mulige Tilslutning til det Lovforslag, den

forelægger. Det er nu egentlig kun det sidste, der har Interesse i denne Sammenhæng, og her er det, jeg gør Højrepartiet opmærksom paa, at hverken Regeringen i Fjor eller Regeringen i Aar — det er jeg overbevist om — i mindste Maade føler sig generet af den overordentlig store Tilslutning, Grundlovsforslaget har faaet, selv om en Del af dem, der slutter sig til det, kalder sig og er Socialdemokrater. For Resten er jeg tilbøjelig til at antage, at man ogsaa fra Højres Side, hvis de en Gang i en fjern Fremtid skulde komme til at overtage Regeringsmagten, vil komme til at indtage et andet Standpunkt, end man nu synes at indtage, og at en kommende Højregering vil betragte det som en Selvfølge, at naar den fremsætter et Lovforslag, ønsker den den størst mulige Tilslutning til det. Jeg kan endvidere forsikre Højremændene om, at jeg tror, at hverken Regeringen fra i Fjor eller Regeringen fra i Aar i mindste Maade vilde føle sig generet, selv om det ganske vist noget usandsynlige skulde ske, at Højre sluttede sig til et Grundlovsforslag af Skikkelse som det foreliggende. Nej selvfølgelig, den størst mulige Tilslutning til et Lovforslag, navnlig et Forslag af den Betydning og Omfang og Rækkevidde som Grundlovsforslaget, er og bliver det bedste. Det har jeg da ogsaa hidtil antaget, at man fra alle Sider var enig om, ikke blot med Henblik paa Grundlovsforslaget, men med Henblik paa, hvad en Regering maa ønske, naar den forelægger et Lovforslag.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), der jo var Højrepartiets Ordfører, da vi forleden behandlede Grundlovsforslaget, holdt ved dettes tredie Behandling i Folketinget den 27. September en Tale, der i hele sit Indhold vidnede om, at Højre intet har lært af Fortiden. Hvorvidt det har glemt noget, skal jeg lade staa hen i det uviste, men det har ikke lært noget videre af Situationen. Det ærede Medlem holdt en Tale, der aandede den dybeste Mistillid til den almindelige Valgret og til Folkestyret som politisk Princip. Han sagde bl. a., at med Henblik paa Forsvarssagen kunde det ikke gaa an, at man fuldt og helt overgav sig til den almindelige Valgret, og en anden Dag kunde en anden Højremand sige, at med Henblik